

оболонки ока тощо). Таким чином, аналіз інформації, яка міститься в різноманітних інформаційних системах, сьогодні складає резерви вдосконалення діяльності з розкриття та розслідування злочинів. При цьому слід звернути увагу, що повноцінному аналізу сприяє не просто отримання відомостей про об'єкти та їх зв'язки, але й аналітична робота, коли використовуються різні методики, які ґрунтуються на візуалізації зв'язків між певними об'єктами.

Технології, які розвиваються та отримують все більше розповсюдження:

- мультибіологічні технології, (в системах розпізнавання здійснюється не за одним, а за декількома ідентифікаторами);
- мультимодальні системи, (ідентифікатори одного типу, наприклад, відбитки пальців, оброблюються різними алгоритмами, для надійності ідентифікації);
- багатофакторні системи, де поряд з біометричними технологіями використовуються інші ідентифікатори (PIN-код, пароль, смарт-карта), при цьому користувачеві необхідно пройти біометричну ідентифікацію та надати додаткові ідентифікатори.

Поряд із розслідуванням злочинів результати аналізу, що здійснюють інформаційні системи, дозволяють вести поступову цілеспрямовану діяльність із профілактики та попередження злочинів. Так, постійний аналіз інформації, що надходить до масивів баз даних, дає можливість виявляти осіб, які скоїли кримінальні або адміністративні правопорушення, мають зареєстровану вогнепальну зброю, доступ до роботи з вибухівкою, про що інформують відповідні правоохоронні органи та підрозділи дозвільної системи МВС України, осіб які перебувають у розшуку.

Література

1. Краснобрижий І.В., Прокопов С.О., Рижков Е.В. Інформаційне забезпечення професійної діяльності: Навч. посіб. Дніпро: ДДУВС, 2018. 218с.

Нікіта Олександрович Кукуріка - студент I курсу Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Ксенія Миколаївна Гуртова – викладачка кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ

РИНОК ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОСТІ

Ринок землі в Україні – сукупність суспільних відносин щодо відчуження та набуття земельних ділянок. У процесі їх ринкового

обігу відбувається конкурентна зміна землевласників або землекористувачів (1).

31 березня 2020 року Верховна Рада України ухвалила у другому читанні Закон України № 2178-10 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення». Відповідно до цього Закону, скасовується дія мораторію на продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення, крім земель державної і комунальної власності. Ринок почне працювати з липня 2021 року лише для фізичних осіб і до 1 січня 2024 року буде діяти обмеження на купівлю землі – не більше 100 га в одні руки. З 2024 року обмеження становитиме до 10 тис га в одні руки, і земельні ділянки сільськогосподарського призначення зможуть купувати також юридичні особи.

Набувати право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення можуть:

- а) громадяни України;
- б) юридичні особи України, створені і зареєстровані за законодавством України, учасниками (акціонерами, членами) яких є лише громадяни України та/або держава, та/або територіальні громади;
- в) територіальні громади;
- г) держава.

Право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення може також набуватися банками лише в порядку звернення стягнення на них як на предмет застави. Такі земельні ділянки мають бути відчужені банками на земельних торгах протягом двох років з дня набуття права власності.

Набуття права власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення юридичними особами, створеними і зареєстрованими за законодавством України, учасниками (засновниками) або кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) яких є особи, які не є громадянами України (іноземцями), може здійснюватися з дня та за умови ухвалення цього питання тільки на референдумі.

До 1 січня 2030 року ціна продажу земельних ділянок сільськогосподарського призначення, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв), не може бути меншою за їх нормативну грошову оцінку (2).

Співвласник кількох сільськогосподарських компаній, колишній заступник міністра аграрної політики, аграрний експерт В. Лапа вважає, що обмеження за кількістю купленої землі і за статусом її потенційних власників матиме декілька неоднозначних ефектів. По-перше, переваги отримає локальний капітал, а

інвестиції середнього розміру відтермінуються. По-друге, банки, які зможуть отримувати землю як заставу без кількісних обмежень, стануть такими собі латифундистами на два роки. Крім того, на думку фахівця, в аграрному бізнесі не побільшає малих фермерів, але стане багато земельних рантьє, а у договорах довгострокової оренди дедалі частіше прописуватимуть право подальшого викупу землі (3, с. 12).

Вважаємо, що більшість українських експертів не підтримують ані переможні привітання прихильників, ані апокаліптичні очікування противників Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення». Істина, як і завжди, знаходиться десь посередині. Важливе значення Закону України № 2178-10 полягає у тому, що даний закон відкриває сам механізм ринку землі, і вводить цю практику у правове поле нашої держави. Утім це лише перший крок на довгому шляху до запровадження справжніх ринкових відносин у сфері обігу земель сільськогосподарського призначення. І вітчизняні, і міжнародні експерти наголошують на необхідності подальших кроків, які допоможуть реалізувати наміри української влади і досягти дуже очікуваного від закону позитивного ефекту для землевласників, землекористувачів та української економіки в цілому (3, с. 17).

Література

1. Ринок землі в Україні. Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B8%D0%BD%D0%BE%D0%BA_%D0%B7%D0%B5%D0%BC%D0%BB%D1%96_%D0%B2_%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%96 (дата звернення: 12.03.2021).
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення: Закон України від 31.03.2020 р. № 552-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/552-20#Text> (дата звернення: 12.03.2021).
3. Закірова С. Закон про запровадження ринку землі в Україні: що, коли і для кого? *Громадська думка про правотворення*. 2020. № 6 (191). С. 8–17. URL: <http://nbuviap.gov.ua/images/dumka/2020/6.pdf>. (дата звернення: 12.03.2021).